

PROMOTIE VOOR OLYMPIA 3

Voor de belangstellende lezer; heeft u even tijd. Het is al weer even geleden en het is in het licht van het wereldnieuws natuurlijk niet heel belangrijk, maar toch heeft het voor veel mensen waarde om nog wat aandacht te besteden aan het seizoen 2007-2008 van het derde met als uiteindelijk resultaat de promotie naar de reserve 2^e klas KNVB. Over de aanvang van het seizoen is al genoeg geschreven en gezegd. Het belangrijkste is dat Olympia er voor heeft gezorgd dat toen er eenmaal leiders waren, het derde goed ondersteund is; er werden ruim voldoende materialen beschikbaar gesteld, er was aanvankelijk een behoorlijk compleet tenue (later liep dat helaas iets minder) en vooral, er was altijd steun in de morele zin. Zo zijn we uit eten geweest wat heel erg leuk was en werd er regelmatig een drankje beschikbaar gesteld. Jack Tomson overigens ook nog heel erg bedankt voor je support.

De uitgangspunten bij het derde zijn altijd geweest; aanvallend, aantrekkelijk en herkenbaar voetbal spelen. De speelwijze was altijd hetzelfde, en wie er ook speelde. En bovenal, niemand was meer dan de ander, iedereen moest ten eerste zorgen dat ze kapot het veld afkwamen. Elke week moesten we andere spelers inpassen, we hadden immers slechts 8 vaste krachten; Marnix, Mitch, Danny, Rachid, Mohamed Benhaddou, Younes, Mohamed Kalai (groot) en Mohamed Kalai (klein), een keeper ontbrak. Hiervoor bleken in de beginfase Joey Lugt en Jeffrey Vonk een enkel keertje bereid in te vallen, later ook nog Dennis Sosef en Paul Kammeraat. Mannen, allen nog erg bedankt daarvoor.

Elke week was het wat puzzelen maar telkens bleken genoeg spelers bereid mee te doen vanuit de jeugd. Bij de A-junioren waren de nummers 10 tot en met 16 behoorlijk gelijkwaardig en omdat de A-tjes regelmatig met 15 of 16 spelers naar een wedstrijd gingen waren er altijd jongens die helemaal niet aan spelen toe kwamen, voor hen was spelen bij het derde dus een hele uitkomst. Een goede samenwerking met Carl was hierbij belangrijk en het moet gezegd dat ook dat prima verzorgd was, Carl en begeleiding A nog erg bedankt daarvoor.

Min of meer vaste krachten werden hierdoor Tjerk Rook, Eelke Kamps, Kieran Dekker, en wat later ook Mike Kalmeyer en Michael Verdouw (allen 1^e jaars A-junioren!!!) en Zakaria Boudouaou, Djordie van der Zwet en Laurens Boogaard (2^e jaars A-junioren). Vervolgens werd min of meer structureel onze keeper Robbert Dols, de enige (tweede jaars) B-junior in het gezelschap!!! Sommige spelers hebben zelfs regelmatig 2 hele wedstrijden per weekend gespeeld, een hele toen eind van het seizoen ook nog eens de druk toenam toen bleek dat er nog iets te halen viel!

Marnix verliet ons na een wedstrijd of 6 en ging werken in het buitenland en Younes Boudouaou en Mohamed Benhaddou werden, naar onze mening zeer terecht, bij het tweede betrokken vanaf de winterstop. Tenslotte kreeg Tjerk een chronische blessure die hem de rest van het seizoen aan de kant hield, maar hij was er wel elke week bij. Dus 4 man minder! Gelukkig konden we na de winterstop Glenn van Rossum na een persoonlijk dipje weer warm maken voor het voetballen. En tijdens de tweede helft van het seizoen moest dus wederom afwisselend een beroep worden gedaan op spelers; Aziz el Bouazati (daarna en misschien wel daarom keerde hij terug in het eerste en hoe, geweldig!!!), Johnnie Imholz, Mirel en Paul Kammeraat (als keeper) van de tweede jaars A-junioren. Later ook nog oudgedienden als Duncan Eduard, Rik Bezem, Dennis van Laar en Marco Bouwmeester en in de nacompetitie Floris den Broeder, Ruben en na een langdurige blessure op de terugweg naar het eerste Robbert Borsje. We hopen niet dat we iemand zijn vergeten, want voor ons is iedereen evenveel waard geweest. Allen ook heel erg bedankt daarvoor.

Terug naar de voetbalresultaten; wat kunnen we erover zeggen. Als leiders werd het pas aan het eind duidelijk wat er eigenlijk was gepresteerd; geen enkele keer verloren in de

competitie, slechts 5 maal gelijk gespeeld, geoefend tegen Waddinxveen 1 en gewoon winnen met 5-1. Natuurlijk hadden we wat onderlinge problemen, die heel knap in de groep kon worden rechtgezet. Helaas heeft alleen Mohamed Kalai (klein) voor zichzelf besloten de groep te verlaten. Erg jammer, vooral voor de jongens zelf onderling, want leiders en trainers die doen er nooit zoveel toe, die zijn van voorbijgaande aard. Maar 'kleine' of knappe Mohamed Kalai heeft wel bewezen van goede waarde voor het elftal te kunnen zijn, ook nog erg bedankt.

Zo'n seizoen kenmerkt zich altijd door de uitschietende momenten, zowel in negatieve als in positieve zin. Die laatste overheersten zeer ruim het gehele seizoen. In de competitie hebben we altijd officiële KNVB scheidsrechters gehad en dat was echt een verademing, complimenten daarvoor zijn erg op zijn plaats. Er was helaas 1 ongelooflijk drama in de competitie en dat betrof de 'scheidsrechter' bij de halve inhaalwedstrijd bij DONK. We hadden al uit betrouwbare scheidsrechtersbron vernomen dat daar wel iets geregeld zou worden in het voordeel van DONK, maar ons daar echt niet druk over gemaakt, dat zou toch niet kunnen? Echter na een schandalig vertoning van de 'onpartijdige' werden van ons daar in de 10 minuten extra tijd??? 2 punten gestolen door een met voorbedachten rade gespeeld spelletje. Laten we er geen woorden meer over vuil maken, wij hebben immers wel een prijsje.

De kampioen DCV 2 bleef ook alles winnen en zij werden dan ook terecht kampioen. In de competitie eindigden we met ruime voorsprong als tweede en wij moesten in de nacompetitie spelen tegen eerst ASC 2 uit. De eerste uitwedstrijd bleek de KNVB op donderdagavond in de meivakantie te hebben geregeld. Op dinsdag kregen we dat te horen. Gevolg; als gekken woensdag en donderdag bellen om maar genoeg spelers te krijgen. Dat lukte en we wonnen ruim met 1-4 in een hele goede voetbalpot van onze kant. Makkie voor de return denk je dan; fout, we konden die wedstrijd, ongelooflijk maar waar, slechts 11 jongens op de been brengen, dus hebben we nog maar een B-junior meegenomen, Thomas Reynaers (tweede jaars B), Thomas, ook erg bedankt. Deze wedstrijd werd met 0-1 verloren maar het was ruim voldoende om verder te gaan.

De volgende ronde was tegen Zoetermeer 2, die de nacompetitie moest spelen om niet te hoeven degraderen uit de KNVB reserve 2^e klasse. De wedstrijd uit was al een echte thriller, zij hadden gewoon een stuk ervaring meer en pakten ons hard aan, waarbij ze ook durfden te schoffelen en vooral provoceren. Na een 2-0 achterstand met de rust speelden we ze echter de tweede helft weg en kwamen we gewoon terug tot 2-2. Echt gerust erop waren we niet, want het was toch wel een fysiek sterke counterploeg. De thuiswedstrijd was een nog veel grotere thriller. Na een sterk begin met enkele zeer goede kansen voor ons kantelde de wedstrijd telkens heen en weer. Dan weer nam Zoetermeer het initiatief, dan weer Olympia. De spelers van beide kanten hebben echt alles gegeven en ondanks de 0-0 was het voor de toeschouwers, het was redelijk druk, een prachtige wedstrijd om te zien. Het liep uiteindelijk uit op een penaltyserie die door Olympia werd gewonnen, onder die druk ook een hele knappe prestatie.

En toen was daar de beslissingswedstrijd tegen een oude bekende van ons uit onze eigen competitie, SVS 2. De competitiewedstrijden waren uit bij hen 1-1 en thuis speelde we hen best behoorlijk weg, 5-2. We moesten spelen op het neutrale Nieuwerkerk veld. De wedstrijd was gelijk opgaand, met aan beide kanten kansen. Wel kon men merken dat de spanningen sterk aanwezig waren, de fouten stapelden zich van beide kanten op. SVS had een enkele (voor ons onbekende) spelers die bij vlagen behoorlijk gevaarlijk werden, maar het leidde nog niet tot concrete kansen. Halverwege de tweede helft werd het 1-0 voor ons, na een bekeken en snelle aanval over rechts. Op dat moment in de tweede helft namen wij ook wel het heft in handen en bleken wij vaardiger en vooral wat fitter. Uit een onterecht gegeven vrije trap voor SVS echter werd de muur omzeild en werd de 1-1 op het bord bijgeschreven. De koppetjes gingen niet hangen (huh? nee echt niet), de ruggetjes werden gerecht en wij gingen vol overtuiging door.

Ook toen wij met 10 man verder moesten na een (terechte) rode kaart bleef dit zo. De stand veranderde niet meer en de verlenging was een feit. Met tien man in de verlenging bleek evenwel dat we tot heel veel in staat waren. Ik durf te stellen dat Olympia zo goed als niets weggaf en zeer gevaarlijk en regelmatig uitbrak, en het lukte ook te scoren. Uit een prima lopende aanval kon de 2-1 op het bord worden gezet. En de aandachtige lezer kan het al raden; in de laatste minuut (!) uit een vrije trap voor SVS die als verre voorzet bij de tweede paal werd verlengd kwam de 2-2 op het bord, pingels moesten de beslissing brengen. Wat eerder nog lukte ging nu niet goed, zij maakten er 1 meer dan wij en zij promoveerder rechtstreeks.

Het is ze ook erg gegund, SVS is een leuke fijne tegenstander geweest, en na de wedstrijd waren zoals het hoort de emoties beiderzijds erg groot, alle provocaties en 'zuigerijtjes' zijn dan voorbij en de felicitaties waren gemeend en terecht. Met opgeheven hoofd gingen we naar de kleedkamer en daar bleken bij ons de emoties te veel, sommigen zaten er helemaal doorheen.

Saillant detail, op de website van het derde en van Olympia zelf kwamen ook de bedankjes van enkele SVS mannen (bedankt daarvoor), waaronder de verzorger. Hij sprak daarin echter nog wel even over het feit dat wij met voor hen onbekende spelers hadden gespeeld, wellicht insinuerend dat wij gesjoemeld hadden met spelers uit 1 of 2 en dus niet gerechtigde spelers. Wel, de A-junioren zijn er van lieverlee in gekomen, de B-junioren keeper ook later pas.

We kunnen het na deze opmerking even niet laten, hadden het liever ook niet gedaan, om op deze aantijging te reageren, vooral omdat de opmerking geen recht doet aan de formidabele prestatie van ons halve jeugdelftal. Kijkend naar de selectie van SVS 2 komen we zelf namelijk na een simpele raadpleging van hun site bij de wedstrijdverslagen tot de conclusie, zonder daar verdere insinuaties aan te willen verbinden, dat zij met spelers hebben gespeeld die tenminste 6 wedstrijden in het eerste van SVS hadden gespeeld (de nummer 6 van het eerste lijkt wel ontstellend veel op de rechtsbuiten van de beslissingswedstrijd, gefotografeerd in zowel de uit als de thuiswedstrijd van SVS 1 tegen DWO (hoeveel wedstrijden zitten daar tussen??), en de keeper werd in die wedstrijdverslagen van het eerste een keer of 5 a 6 genoemd). Jammer van die reactie maar wat een compliment voor de Olympia spelers om tegen zulke goede voetballers stand te hebben gehouden!

De KNVB, dat vreselijke monopolistische orgaan, had na dit verlies een voor ons prettig toetje bedacht. Daar waar onze A1 als kampioen had moeten promoveren mochten wij nog op voor een verliezers toernooi met twee andere verliezers, Stolwijk 2 en SJC 3. De toernooi winnaar zou de laatste promotieplaats kunnen verkrijgen. De gele kaart van de vorige wedstrijd van zondag gespeeld, werd gevolgd door een schorsing (4 x geel) voor Robert Borsje voor het toernooi (op dinsdag reeds binnen, ongelooflijk hoe ijverig dat voornoemde orgaan nu ineens binnen twee dagen kan werken) en de schorsing van Younes was helaas automatisch.

Op 01-06-2008, op het terrein van DRL, moesten we op veld 2, een wat kalend en hard veld, wat moeilijk bespeelbaar ook, de eerste wedstrijd tegen SJC 3 spelen. Vol goede moed begonnen we aan die partij en we speelden zeker aardig en dominant. Er moesten 2 x 25 minuten worden gespeeld. Ruststand 0-0 en we zetten een tandje bij, enkele kansen en ondanks het matige veld toch ook af en toe leuk combinatievoetbal, en natuurlijk wel eens een tegenaanvalletje, niets bijzonders. Echter twee maal zeer laconiek verdedigen, balletje laten stuiteren rond de 16 leverde ongelooflijk 2 doelpunten 0-2 voor SJC 3. Maar toen bleek weer de kracht van dit elftal, terugknokken (huh?, ja echt), er in blijven geloven, en terugkomen tot 2-2. Echter in onze beleving was dat onvoldoende, de KNVB had immers besloten dat Olympia bij een gelijkspel de eerstvolgende wedstrijd moest spelen tegen Stolwijk 2 (?) en we voorzagen al het volgende scenario;

Indien wij zouden winnen, dan zou Stolwijk gedegradeerd zijn, en gelet op eerdere ervaringen met Stolwijk, waar een enkeling nog wel eens iets over Olympia en de stad Gouda pleegt te roepen, zouden er wellicht geen krachten meer kunnen worden opgeroepen om SJC in de laatste wedstrijd weerstand te kunnen bieden. De eerlijkheid dient te worden gezegd dat we rekening hielden met het feit dat SJC dan altijd een doelpunt meer zou maken tegen Stolwijk dan wij.

In de wedstrijd tegen Stolwijk vielen we vanaf het begin vol aan, het ging immers om doelpunten maken. Met wat slordig spel, maar wel met overwicht, speelden we ons naar een 2-0 voorsprong, de nodige kansen werden gemist. Vanaf de rust begon het verval echter, een lang en slopen seizoen kwam in lichaam en geest van enkelen, en na een makkelijk gegeven penalty kwam Stolwijk nog terug. Het moet gezegd, Stolwijk werkte keihard en bleef zeer sportief. Deze nederlaag bleek evenwel voor hen de bevestiging van de degradatie. Terwijl de wedstrijd Stolwijk 2 - SJC 3 begon werd er gedoucht. De sterksten gingen bij deze wedstrijd kijken, de wat minder sterken bleven wat langer douchen. Na een 10 minuten; Stolwijk 1-0 voor, zou het dan toch? Van lieverlee werd de kleedkamer toen al wat rustiger, want er werden er nog een paar sterk genoeg om te gaan kijken. Niet veel later 1-1. Rond de rust waren alle Olympia spelers wel aan het kijken, het was ongelooflijk om te zien, Stolwijk knokte voor wat het waard was, en zo hoort het ook! 2-1 voor Stolwijk, vlak daarna echter al weer de 2-2 en als toen SJC een goal had gemaakt waren zij door geweest. Maar dat wilde Stolwijk niet, die wilden gewoon winnen, die wilde met eer ten onder en 5 minuten voor tijd werd het zelfs weer 3-2 voor Stolwijk, Olympia promoveert, Stolwijk bedankt! Het was een ware thriller en ik kan elke lezer verzekeren dat het voor de vele supporters een zenuwslopende maar erg mooie sportervaring is geworden. Enkele junioren uit de C hadden vuurwerk meegenomen (en hun voetbalspullen, je weet maar nooit) en het werd een bijzonder prettige aanvoelende ervaring

Tenslotte; Ton Rook (zeer regelmatig grensrechter) en A3 Dols (af en toe supporter), heel erg bedankt voor jullie support, vaste supporters, spelers, overige supporters en alle mensen met hele lieve gelukwensen, enorm bedankt voor een waanzinnige sportervaring.

